

Paris și care trebuia să înălțareze obstelele dela Porțile de Fer și toate cele-alte piedici și să facă în același timp regulamente pentru comerțul turor națiunilor pentru această mare arteră de comunicație, nu se mai intruni nici o dată dela 1858 încace, fiind-că nu era de acord și fiind-că și înșă-și marile puteri isburtă să vio la o înțelegere. Dnul Crawshay dorosec ca secretarul se procure neose acte, care fuseseră înfățișate parlamentului în 1878, relativ la această chestiune. Nu rămâne nici o îndoială că o scisiune se faceu între Anglia și Franca pe de o parte și Austria pe de alta. Austria declarase că comercial pe fluviu nu trebuia să fiă permis de cât statelor riverane, Anglia și Francis susțineau din contră că el trebuia să fie deschis tuturor națiunilor de o parte.

În 1871, tratatul de Paris revăzutu intru cunoscuta formă și în fapt, Rusia, prin tratatul dela Berlin, fu pusă din nou în pozițiunea în care se afla la 1812, când pentru prima dată pusesse piciorul la Dunăre, luând Basarabia.

Guvernul englez ajutase pe Rusia la 1812 cu luarea Basarabiei și aceea greșală fu săvârșită din nou la Berlin! Mai era încă ceva, un nou principat fu creat, numit Bulgaria.

Turcia era suzerană nominală a Bulgariei, dar era de temut că, întemplându-se nu nio războiu între Rusia și Turcia, suzeranitatea aceasta se nu mai fie de nici un folos și că, în fapt era mai rezonabile de a considera Bulgaria ca pe o provincie rusească.

Era de temut că prin această Rusia se va împlănta pe o mare întinderă de la malul drept al Dunării. Cestiunea Porților de Fer se reimprespă. Rezultatul fu că Austria luă asupra și singură fără ajutorul vre unui alt Stat, de a înălțura Porțile de Fer.

D. Crawshay atrage atențiunea Camerei de comerț asupra acestui punct, care va avea însemnătatea mai în urmă.

Un alt punct dem de însemnat era dărâmarea fortărețelor.

Prin tratatul dela Berlin se dispună că fortărețele de pe râurile marelui Dunării trebuiesc să fie dărâmate, pentru a garanta libertatea navigațiunii.

Se scia că România nu va face nici o dificultate în această privință dar dificultățile se născău în altă parte. Fiindcă Bulgaria poate fi considerată ca parte integrantă din Rusia era de cea mai mare însemnătate de a dărâma acele fortărețe.

Un punct care nu se trebuia scăpat din vedere. Un al treilea lucru de o mare însemnătate erau dificultățile ivite între marile puteri. În urma pretenșiunilor Austriei relative la Dunăre.

Pentru a înțelega bine cestiunea Dunării, este necesar de a considera acest fluviu ca fiind împărțit în trei părți. Antia partea este Galați

la mare, a doua dela Galați până la Porțile de Fer și a treia dela Porțile de Fer. În pro regiunea de sus ale fluvialii. Aceste părți pot fi numite: Dunărea de Sus, Mijlocie și de Jos.

Acum, prin tratat, Dunărea de Jos, de la Galați până la mare, era sub guvernarea comunei europene. Dar cestiunea precum am arătat mai sus, era o solu de *bonche-trou* și se simți nevoia de a o prelungi din timp în timp.

În cestiunea de față se este prelungită până la 24 Aprilie 1885; până astăzi partea Dunării de care vorbim era sub controlul comisiei. La congresul din Berlin înșă a fost propus intru cât privește Dunărea de sus, dela Porțile de Fer în sus, dar s'a propus ceva cu privire la partea de Dunăre cuprinsă între Galați și Porțile de Fer.

În cestiunea de față cestiunea europeană, în nire cu puterile riverane, se făcă regulamente pentru această parte a fluvialii. Dar această parte a Dunării era coprinsă de o parte de România și dealta de Serbia și Bulgaria. Austria n'avea nici un teritoriu pe această parte a fluvialii. Teritoriul și începe dela Porțile de fer.

Ceea ce pare natural că trebuia să fie în comună, sânt nire regulamente alcătuite în nire cu statele riverane și nu se vede de loc în tratatul de Berlin vre-o dispoziție care să creze vre-o comisiune nouă pentru regularea acestei părți a Dunării. Era o dispoziție în tratatul de Paris prin care se puneau întreaga Dunăre, dela un capăt la altul, supț o singură comisiune, dar în tratatul de Berlin nu se spune nimic despre vre-o comisiune nimeni partea mijlocie a Dunării. Este o dispoziție nimeni care vorbea facerea de regulamente, pe care puterile riverane trebuiesc să le observe. Dar ce se întimplă.

Comisiunea europeană se intruni la Galați în arma trecută; ea ținu până în Iunie trecut și nu isburti nici de cum s'a ajunsă la vre înțelegere intru cât privește raportul comitetului sau pentru regularea acestei părți a Dunării și acesta pentru următoarea casă. Acel comitet intercalase o clausă prin care propunea că acesta parte a Dunării trebuia să fie în vitor supț controlul unei comisii speciale riverane, permanente, că membrii acestei comisii erau să fie reprezentanți Austriei, României, Serbiei și al Bulgariei și că Austriei i era rezervată președinția cu votul preponderant.

Guvernul român s'a opus acestor surse. Românii jic: „Austria n'are teritoriu p'a această parte a Dunării; România nu are, Serbia și cu Bulgaria au teritoriu; de ce ar fi reprezentată Austria în comisiune?” Sau născut temeri că Austria va avea springul Serbiei, așa în căt, în fapt, Austria ar avea trei voturi din cinci.

Dacă s'ar fi admis această clausă de către guvernele Europei, atunci de sigur că Dunărea, dela Porțile de Fer până la Galați, ar fi trecut supț dominația Austriei. Aceasta ar fi fost o nedreptate față cu România.

Dar, va întreba cineva, intru cât ne privește aceasta pe noi? Pentru a răspunde la aceasta, trebuiesc să ne întoarcem la anul 1858, când se născu cestiunea ce împedeca pe comisia riverană dea intra în acțiune. A-acea-și dificultate a romas și astăzi.

Regatul României menționă acele-și principii pe cari le au menținut și principii Moldovei și Valahiei. A-șume că nu trebuiesc să se facă vre-o favoro steagului vre unei națiuni în apele Dunării, sau vaselor de orice provenință, mari sau mici, și că navigațiunea Dunării trebuiesc să fie deschisă fără nici o excepțiune. Austria lăbrășia opinia contrară și raportul comisii europene conține o clausă

care propunea să se restrângă comerțul riveran în această parte a Dunării vaselor țerilor riverane. Dar comisiunea europeană nu primi acesta.

D. Crawshay o sigur că dacă o comisiunea austriacă ar fi instituită, această atenție la libera navigație a Dunării s'ar încerca din nou. Adevărul curat este că nu vor fi nici o dată regulamente liberale și libertate de navigație pe Dunăre, cât timp această fluviu se va afla în mânie Austriei și nu în mânie celor lalte puteri riverane și înșpecial a României. Sântem în ore-care primejdie dea perde avantajele pe cari le-am câștigat și a soții timpul să dăm tot springul nostru acelor puteri cari manșin ca și noi principii de liber schimb și de liberă navigație.

D. Crawshay cere să se dea atențiune cestiunii fortărețelor, acele a Porților de Fer și pretenșiunilor Austriei, care n'are teritoriu între Porțile de Fer și Galați și care voiesc să se înțegăduie a decide ca singură ce reglemente să existe pe Dunăre, dela Porțile de Fer la Galați. D. Crawshay, conchide, erend că comitetul Camerei să examineze lucrul și să-și facă raportul.

Telegrama originală.

Viena, 9 Decembre. Ringtheater a ars. Focul s'a escat înainte de reprezentățiunea de a seară. Causa, manoperațiune stângace o o lampă de spirit pe scenă și mai apoi exploziune de gaz. Grămădirea cea mare la eșiri

a contribuit la numeral victimelor. Până azi la 12 ore 141 morți.

Viena, 9 Decembre n. Catastrofa dela „Ringtheater” se orată în consecențele sale tot mai terribili. Buletinul după 12 ore arată 450 morți. Dintre Românii de aici nu s'a periclitat nici unul. Raport special urmează.

Nr. 3328.

[200] 1—3

CONCURS.

La notariatul cercual al Racoșii, de se cere șin comuna Racoșia, Căbeșul de jos și Căbeșul de sus, în cercul Cămădoii, comitatul Sibului, e de ocupat postal de notar cercual, devonit vacant prin resignațiune, și precum și postal de adjunct notarial sistemist de nou. Scamul notariatului e în Racoșia, al adjunctului notarial în Căbeșul de jos. Salariul notariatului cercual e 400 fl., al adjunctului notarial 300 fl. v. a., mai departe amândoi au cotel în natură și un deputat de lemne, și taesele pentru lucrări private după tarifi.

Concureții calificăți au să-și înainteze petițiunile lor instruate cu documentele de calificațiune și cu dovada, că cunosc pe deplin toate țerile limbii patriei, în deosăbi limba maghiară și cea română, în graiu și în scris — către subscrisul pretor până la 31 Decembre an. cur.

Talmaciul în 4 Decembrie 1881.

Emerich m. p., pretorul cercului Cămădoii.

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ în SIBIU.

A eșit de sub presă:

CALENDARIU pe anul comun dela Christos 1882.

Anul al trezeșii și umilea.

Prețul unui exemplar legat 30 cr., pentru vânzători nelegat 23 cr. v. a. și legat 25 cr. v. a.

CUPRINSUL:
Calendarul (ziua și grupea), și înșemănarea căsă a Erangelilor și glasurilor de peste an. — Păstrare lumii. — Genealogia casă domnărie austriece. — Serviciul postal și telegrafic. — Cășpetul săptămânal. — Taca de timbru pentru poște și de comenție. — Măsurile noie și vechi.

Șematismul

bisericii ortodose-orientale române din Ungaria și Transilvania, cuprinșind și protopresbiterii, administratori protopresbiteriali, parocșii și învățătorii cu comunile bisericosești din arhidieceasă.

Ierarșii metropoliilor învocate din Austro-Ungaria.
Doză nebuni, (Novell) — înșemănarea țerilor. — Catalogul câșrișilor tipografici arhid. — Anuarul.

Administrațiunea tipografică arhidiececană în Sibiu.

Zambach și Gavora,

în Budapesta strada Vașului (Vaci utca) Nr. 17.

Fabrică de vestiminte și recuisite bisericosești
de rit catolic și grec.

Felon sau Odgdie,
sacos stihare, dalma-
tice, baldachine, pal-
pori, flannuri, covoare
de altare, potire, liti-

ere, cădnețe, pacifi-
cace, candelă, polican-
dere, ripide, chivot,
Evangelie, etc.

Steaguri de societăți și pentru manufacturiste.
Comandele se escutează prompt

Obiectele care nu convin se schimbă. [167] 14—30